

דרום אפריקה: השאלות שלא נשאלו

לעובדה שכל אנשי הרוח בעולם — ולא רק מהשמאל — רואים בפעולות ההתנגדות של הקונגרס האפריקאי הלאומי מעשים לגיטימיים לחלוטין, מרי של הרוב נגד שרירות ליבו של המיעוט?

● ארבעה מיליון הלכנים חולשים על 84 אחוז מההכנסה הלאומית. מדוע הם נהנים משכר-לימוד מסוכסך בחינוך הגבוה, ואילו השחורים חסרי-הפרוטה משלמים שכר לימוד מלא עבור רמה אקדמית ירודה?

עברון לא שאל, כייש את עצמו, את הטלוויזיה הישראלית, ואת החברה הישראלית כולה, המשלמת עם „אובייקטיביות“ כזאת כלפי משטר גיועני מעורר פלצות.

ארצות הברית: בעיטה למעלה

מינויו של יועץ הנשיא, אדוארד מיו, לתפקיד התובע הכללי, נשמע אומנם כהעלאה בדרגה, מיו אף טוען, שהוא תמיד חשק בתפקיד הזה, ההולם יותר את כישוריו ושאיפותיו. אלא שמומחים למתרחש בבית הלכן רואים בכך מעין הרחה, וניצחון גדול למנכ"ל הבית הלכן, ג'יימס בייקר, שהיה יריב מר של התובע הכללי החדש.

מיו, והיועץ לשעבר לביטחון לאומי, ויליאם קלארק, הם חברים קרובים של הנשיא רונאלד רגן, ומשתייכים לאגף הסופר-ניצי, „האדיאולוגי“ של המפלגה הרפובליקנית. בייקר ועוזרו, מייקל דיורו, לעומת זאת, אינם בדיוק ליברלים, אלא אנשי-מיקצוע פרמטיים, שביקשו לכוון את רגן לרפוס-פעולה יותר מציאותיים, ופחות ראדיקאליים.

קלארק, שניזק ממישרתו, מונה לשר-הפנים, ולא הסתיר את חוסר הנחת שלו מהתפקיד הזה. ברומה לאריאל שרון, נעלם

שחורים דרום-אפריקאים מעל אדמתם, ומפקירים אותם לרעב ולמחלות? פעולת הגירושים הזכירה לעיתונאים מכל העולם את האקציות של הנאצים בגיטאות פולין. מהי ההצדקה שלך לפעולה אנטי-אנושית זאת?

● האם אין האפרטהייד, בין השאר, מכשיר לניצול הכלכלי של השחורים? כיצד אתה מסביר את העובדה שפועל לבן מרוויח בין פי 8 לפי 12 מפועל שחור, על אותה עובדה?

● אתם מיעוט קטן בארצכם. ארבעה מיליון „אירופים“ בלבד, איך קורה שאתם שולטים שליטה מוחלטת במימשל, בצבא, במישטרה החשאית, בכלכלה, בכל שאב-המדינה בלי יוצא מהכלל? איך קורה שכל השופטים היושבים על כסיה-משפט של לוחמי-החופש השחורים, הם לבנים?

● מדוע אתם נחשבים למצורעים של הקהילה הבינלאומית? כיצד קורה שגם מדינות מערב אירופה מוקיעות אתכם ככל הזדמנות?

● אתה מייצג את דרום-אפריקה במדינת ישראל. איך אתה מסביר את העובדה שרוב המנהיגים והאידיאולוגים של המפלגה השלטת שלכם, נעצרו בתקופת מילחמת העולם השנייה כפרוינאציים?

● יחסי-מין בין שחורים ולבנים אטורים בדרום-אפריקה.

ההסבר הרישמי הוא גיועני, הרואה בשחורים תת-אדם. האינך מודע לעובדה שזוהי תפיסה נאצית מובהקת?

● כל עיתוני אפריקה השחורה טוענים שישראל משתפת פעולה עם דרום-אפריקה, הן בשטח פיתוח והן בפעולות בשטח נגד לוחמי-החופש השחורים. אתה יכול לאשר מידע זה, הממית חרפת עולם על מנהיגי ישראל, מהליכוד וממהפך כאחד?

● האם אתה אחראי למגעים גם עם אנשי חברת העובדים, המשתפים פעולה עם דרום-אפריקה, בניגוד להחלטות האינטרנציונל הסוציאליסטי, שבו הם חברים?

● האם נכונה העובדה, שאתם מצעעים „פעולות-תגמול“ רצחניות בתוך שטח אנגולה, ופוגעים כאלפי אורחים, ביניהם נשים וילדים?

● מדוע אתם מפירים את כל החלטות האו"ם בנושא נאמיביה, ומסרבים להעניק עצמאות מלאה לתושבי ארץ זו?

● כיצד אתה מסביר את מעשי הטרור היוסיומיים של המישטרה והצבא בארצך נגד אוכלוסייה אורחית? האם אתה מודע

ר שום מדינה נאורה לא היו מזמינים את שגריר דרום-אפריקה, כדי להגיב על סרט טלוויזיה בסידרה אסירי המצפון, שנועדה להוקיע את הטיפול של מדינות-מישטרה במתנגדים פוליטיים. הדבר רומה (יש לקוות) שחיים גורי והרומים לו לא יודעו, ההשוואה הזאת תופסת בהחלט) לניסיון לעמת את ניצולי מרד גיטו וארשה עם מרכאיהם הנאציים (מרכי אגילביץ ואנשי הפרו את החוק, ירו בחיילים גרמניים, הפריעו במהלך האקציות).

לעולם קטן נודע, ששגריר דרום-אפריקה הוזמן להופיע בתכנית זה הזמן מבלי שהופעל לחץ מלמעלה. כלומר, היתה זאת יוזמה עיתונאית של מפיקי התוכנית, חרף אי-הנחת העקרונית

מנחה עברון
האם יהודי גרמניה כיבדו את חוקי-נירנברג?

מעצם הופעתו של נציג מישטר גיאורנאצי, לפחות מבחינה אידיאולוגית, אפשר היה לצפות שמנחה כמו רם עברון יצליח להביך את השגריר בסידרת שאלות ענייניות.

אלא שעברון החמיץ את ההזדמנות הדינרית הזאת, לאורך כל החזית. עברון נתפס לסימפטומים, ולא שאל את שגריר מדינת האפרטהייד אף שאלה כסיסית אחת, על מהות המישטר שאותו הוא מייצג באורח רישמי, ועימו הוא מודה כאדם.

השאלות הבנאליות של עברון, שעסקו בספלים לשחורים בפארקים ציבוריים, איפשרו לשגריר להתחמק בתירוצים על „מסורות חברתיות“ או „רפוס“ התנהגות מקובלים. המנחה עוד סייע לו, הגיש לו מעין חבל, כשהמשיל את האפליה הגיועית הבוטה בדרום-אפריקה למסורות פרימיטיביות, כמו רעלת הפנים לנשים בארצות האיטלם.

השגריר, כמובן, קפץ על המציאה, הספיק להגדיר את לוחם החופש נלסון מאנדלה כ„מחבל“. מאנדלה, היושב כמעט 20 שנה בכלא מבורד, הוא נושא להערצה בכל ארצות העולם החופשי, ודווקא בישראל מרשים למעניו לגלגל עיניים לשמיים. רק כך אפשר להצדיק את שיתוף-הפעולה הכלכלי, הפוליטי,

בין המדינה המתימרת לייצג את ניצולי השואה, ובין היורשים החוקיים של התורה הנאצית.

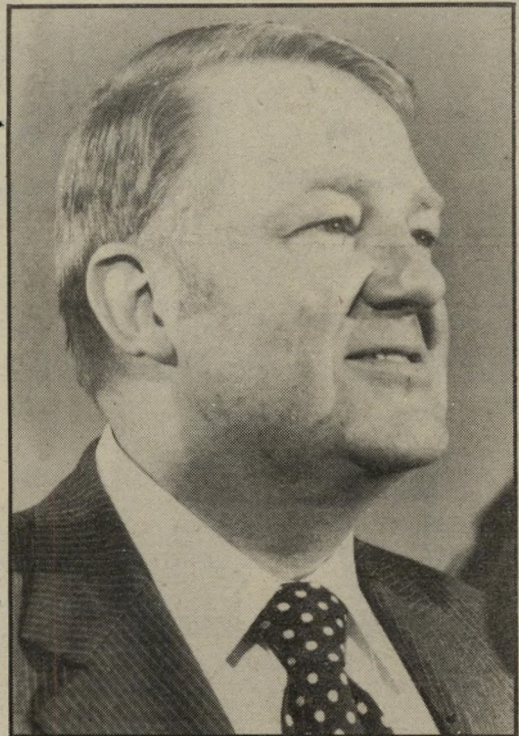
השלמת עם „אובייקטיביות“. ביחזה די ארוכה, וסופר-מנומסת, „שכח“ רם עברון לשאול את השגריר הנכבד את השאלות הבאות, ובכך הבלית שוב את הפגמים הקלאסיים של העיתונאים הישראלים הליבראליים, כביכול, המסרבים להתייחס לסוגיות האמיתיות, ולא במיקרה:

● אתה טוען שנלסון מאנדלה נשלח למאסר-עולם, כי עבר על חוקי דרום-אפריקה. כיצד אתה מצפה שמנהיג 20 מיליון השחורים בארצך יציית לחוקים, שלאף אחד מבני עמו אין יד במעשה החקיקה שלהם? לשחורים אין זכות בחירה לפרלמנט, בית-המחוקקים שלכם. למה שיראו את עצמם מחוייבים לחוקים אלה?

● האם אתה מכיר בהבדל בין חוק לצדק? האם לפי רעתך, היהודים בגרמניה היו חייבים לכבד את חוקי נירנברג?

● מה הוא הבסיס לתפיסה השלטת בארצך, לפיה אין השחורים נחזקת כניאיים במונח המקובל של המילה? ואם אין בסיס כזה, מדוע הם נטולים זכויות-אזרח וזכויות-אדם כלשהן?

● נאיזו זכות אתם מגרשים באורח שיטתי כפרים שלמים של

תובע כללי מיו
הדחה, העלאה בדרגה וניצחון למנכ"ל

קלארק מושיגטון, וחוסר מעורבותו בקאבינט גרר ביקורת חמורה בכלי-התיקשורת.

עתה הוצא גם מיו ממעגל היועצים, הרואים את רגן מדי יום, והמספיעים על כל צעדיו כתחום מדיניות הפנים והמדיניות הגלובאלית.

סרופיל יותר נמוך. משקיפים סבורים שבייקר ישלוט עתה בבית הלכן ללא מיצרים, ושלשהשפעתו הממתנת תהיה השלכה ניכרת, לטווח ארוך. בייקר שואף לקו מתון יותר בשיחות לפירוק נשק גרעיני, ליתר תיאום עם מערב-אירופה (גם בנושאים כמו לבנון, יחסי ישראל-ערב וגורלם של הפלסטינים) ולפרופיל אמריקאי נמוך יותר באמריקה המרכזית.

כרוך שהוא איננו הקובע היחיד של המדיניות האמריקאית, הנשיא נתון ללחצים ניציים חזקים, ולתיסמונת שנת הבחירות עם זאת. חשוב להבין שניטרולם היחסי של מיו וקלארק איננו מיקרי, ונובע, בין השאר, גם מצרכים אלקטוראליים של הנשיא, החייב להציג בפני הציבור תרמית מתונה יותר, גם בנושא פינוי הנחתים מלבנון.

בריטניה: השר אמר — לאו

בבריטניה שולטת, כידוע, ממשלה שמרנית בראשות גברת הברול מרגרט תאצ'ר. בממשלה זאת מכהן שר ולישי צעיר לנושאי ספורט, בשם ג'ון סטראדלינג תומס. השבוע קיבל השר הזמנה למישחק רוגבי בין ווילס ובין צרפת.

כמו רוב חולשים, תומאס הוא חובב רוגבי מושבע — ספורט זה רחק את הכדורגל מבחינת סופלאריות בוילס. עם זאת, השיב השר כשיליה על הזמנה, פנה לעיתונות והודיע שהוא יחרים את האירוע מסיבות פוליטיות.

איש הציבור השמרני נימק את החרם בעובדה, שהתאחדות-הרוגבי של ווילס הזמינה קבוצת רוגבי מדרום-אפריקה להתחרות נגדו נבחרת כתי-הספר התיכונים של ווילס.

תומאס דרש מהתאחדות לבטל את ההזמנה לדרום-אפריקאים (שישלחו מובן שחקני רוגבי על סודת הגזע הלבן). משלא נענה, הודיע שיחרים את כל אירועי הרוגבי בוילס.